

17 (24) Saint Cyprien 22-III-1939

Maria meua: Tres són les cartes teves que he rebut avui! Les dels dies 17, 18 i 19, aquestes dues últimes dintre el mateix envelop i amb el lloc de segell de correu. Però et deia que te n'enviaria, però filleta meua la realitat és superior als bons desigs. El mestre de Saint Cyprien fa molts dies que no ha tret el nas per aquí i a ell havia fet l'encàrrec de que me'n portés mitja dotzena. Aci no es venen i malgrat ser possessor de 25 francs no puc comprar-los. Però el que més m'interessa és que rebis regularment les meves notícies, com jo rebo com pots veure les teves, des de uns dies, amb bona regularitat.

Que no havia pensat amb el teu mal de la cama! Això sí que no és veritat. Segur que en el moment d'escriure se'm oblidava posar res, malgrat ballar-me pel magí que me'n havia interessat. M'indigna molt el relat del guariment aquest. Si Pons te'n uns francs que te'ls deixi i compra la pomada que més bé t'hi vagi. M'esgarifa pensar en el pus que se t'hi ha fet. No et distreguis i veuiga't fins a aconseguir que quedi curat del tot. No fotem, sent neneta meua?

No pateixis pel neg. Les mateixes emocions, penes i canvis d'alimentació poden ésser la causa de la irregularitat. Ben diferent d'aquells dies a Maurisa que feia el ronsa. Segurament que al rebre aquesta, estaràs a les acaballes. No? Ca, negatin mira de venre a uns metze. Sents?

" M'enteneixen les teves coses!! Efectivament un fill vostre seria la total felicitat. Descuida, hena meua que tot vindrà. Un cop llures i endegada la vida sabrem fer aquest mutu desig. No? Se' que de temps vols lligar-te a la vida amb el més preuat que té la vida. No sento, però remordiment de què no perdessim el seny. Aquest final ens ho demostra. Com te les hauries arreglat per ana pel món? Com supriries ara si li manqués quelcom Veritat? Pensa que jo no estaria tan tranquil tampoc com ara que si he' pot mancar-te ^{at} quelcom ^{de} que buscaràs solució i passaràs com bonament pugués. Tot vindrà, però en els temps futurs, lluny de guerra, i on no hi manqui res.

El lloc on ha fet cap Agnars, segons les nostres informacions és el destinat als intel·lectuals, però també

segons notícia, si no està ple, poc falta. Francament de la manera que es presenten les coses, no tinc confiança en sortir per allí. Una mica més de confiança ens la donen els quàques, que avui han vingut a treure 30 penes distes i que un dia o bé un altre ens tocarà als mestres. Si Fabrega sortís, ell des de fora treballaria arduament per a treure'm. Això m'ho ha dit sense demanar-li i estic segur que farà el que estigui al seu abast. Però... els aconteixements de solució de la guerra d'Espanya que donaran ocasió a que molts retornin i quedem menys, els del foc que sembla que Hitler encengui a Europa, tot pot canviar la nostra sort en qüestió d'hores.

Acabem el paper i ja em reiriminen, en broma, perquè escriu diàriament. Les coses és que no ve ningú, i cal ^{estimar molt i molt el teu}